

20
Be Svarstymo

būklė



3993 30000

014 24

LEIDZIAMAS NUO

1991.08.21

SU NAUJAIS METAIS !

SU NAUJA LAIME !

SU NAUJAIS KAILINIAIS #

GRĮŽTU Į ŽVAIGŽDES

Su paskutiniaisiais laikrodžių dū-
žiais

Palydėdama senuosius metus
Per skausmą, per kančią ir liū-
desį

Įžvaigždes sugrižtu.

Į žvaigždes sugrižtu nugalėta,
Bet šypsaisi - kaip visada.
Palieku nesvetingą planetą -
Čia buvau svetima.

Čia buvau svetima, nors mylėjau
Zalias pievas, bekrasčius miškus
Gyvenau viltimi ir tikėjau
Kad išmoksiu būti žmogum.

Neišmokau. Matyt, kad taip lemta

Kaip bebūtų skaudu -

Kai Naujieji žengia per slenkstį

Į žvaigždes aš grižtu.

NERINGA M.

KĄ? IR VĖL HOROSKOPAI?!

X X X

Aušo. Kiemas vis dar buvo tuščias
Pagaliau iš tvarto išlindo savimi
pasitikintis gaidys. "Hm, hm" - at-
sikosėjo jis. Pažvelgė į ant sparnou-
esantį laikrodį.

"Kaip tik laikui" - pagalvojo.

Jis gimnastiškai užsiropštelėjo ant

tvoros ir dairėsi į šeimininkų lan-
gus.

-Kelkitės, kvailiai! - užrėkė gai-
dys ir pasiraitojęs rankovę pagrūmo-
jo apačioje gulinciam Ciočiui.

"Nekerčiu šunų, o ypač tokių, ku-
rie turi nuosavą šiltą būdą." - vėl
pagalvojo jis.

Iš trobų niekas nėjo. Gaidį apė-
mė apmaudas, kad ir vėl vieno gie-
dojimo neužtenka. Jis truputį pabo-
ksavo į ašotį, užmautą ant tvoros
ir nutarė dar pašakauti.

-Ei, jūs, ar ilgai čia man dar
reiks gie... giedot... - nutęsė
gaidys ir jau ruošėsi lipsti nuo tvor-
os. Ciočius kaip visada nerimavo.

-Tu pa... pa... pašlemėkas, jei-
gu jie nesiruošia... nesiruošia kel-
tis. Negali... ne... negali norma-
liai pabur... paburbuliuoti. Va taip
kaip vakar.

Gaidys vis kėlė galvą į viršų,
vaizduodamas, kad neklauso, bet pa-
tarimu pasinaudojo.

-Visi miega, o aš ne. Visos bobos
knarkiaaa, - traukė gaidys.

Vakar tai padėjo.

Gimusiųjų Gaidžio metais gyvenime
nėra "aukso vidurio": arba kyla į
aukštumas, arba įklimpsta į liūną.
Jų prigimtis aištinga. Jų gerosios
savybės: gana pasitiki avimi, esti pu-
nktualūs ir patikimi, fiziškai stip-
rūs. Visada laikosi duoto žodžio, su-
geba pasiaukojamai dirbti. Silpnybė:
užgautas - kerštaujate. Sėkmę ir lai-
mę suteiks gimusieji Jaučio ir Dra-
konų metais. Venkite gimusių Gyvatės
ir Šuns metais.

Rita B.

SLAPTA UŽDUOTIS
(tęsinys)

Pintinė spaudė pečius ir Kiaulė ją
numetė ant žemės.

-Taip... - ilgesingai atsiduso ji.

-Turint tokius nuostabius sparnus
aš niekada nebadaučiau.

Kiaulė pasiėmė gilę iš pintinės ir
susimąsčiusi kramtė ją. Po to pasie-
kė antrą, trečią... Ketvirtos paimti
nesuspėjo. Kažkas laužydamas šakas
brovėsi per krūmus link didžiojo aš-
uolo. Kiaulė stvėrė pintinę, plaste-
lėjo rožiniais sparneliais ir atsise-
do ažuolo viršūnėje. Krūmai ažuolo

aikštelės pakraštyje prasiskyrė ir į ją, džiaugsmingai kriuksėdama įbėgo... Kiaulė. Kiaulė, sėdėjusi medyje, išgąstingai kriuktelėjo. Žemės Kiaulė blizgančiomis akutėmis apžvelgė aikštelę.

- Tai nuostabu! - šuktelejo ji. - Ši kartą aš pirmoji! Visos gilės mano! Ir niūniuodama populiariąją Kriukso Hauerio melodiją leidosi šokti pieveleje.

- Aš pirma, aš pirma, - džiaugėsi Kiaulė ir pribėgusi ramunės puolėsi ją bučiuoti.

Staiga medyje sėdinti Kiaulė išgirdo širdį veriantį žviegimą. Ji pažvelgė žemyn ir pamatė save lekiančią pievele į krūmus. "Aš... ji dabar prarijo kamanę, tūpėjusią ant ramunės" - kiaulės kaktą išpylė šaltas prakaitas. "Tai atsitiko pernai rudėnį... kamanė įgėlė jai į liežuvį... ir ji dvi dienas negalėjo nieko valgyti... o paskui, kai ištinimas atslūgo, ji grūdėsi turistų minioje, kovodama dėl kiekvienos nukritusios gilės..." Dideli prakaito lašai slinko Kiaulės kakta ir, susitvenkę ties antakių, nuriedėdavo skruostais žemyn. "O kaip... bus dabar?" - kaldama dantimis mąstė kiaulė. "Juk... juk aš visas... giles nuskyčiau..."

4 (bus daugiau)

Saulės Vaikas

FANTASTINĖS FAUNOS PASAULYJE NESEKMIŲ DIENA

Kartais ateina tokia diena, na kai niekas nesiseka. Būna taip? Žinoma, atsakys ne vienas. Štai ir man vieną kartą taip buvo.

Tą kartą aš išsiruošiau į vieną, Sietyno žvaigždyno žvaigždę, kuri turėjo ypatingą apvalkalą, tik neaišku koki, šitą aš ir turėjau išsiaiškinti. Nuskridau laimingai, bet štai ten prasidėjo nesėkmės.

Pirma jokio apvalko nebuvo, buvo tik rūkas sklendantis apie žvaigždę. Iš pradžių aš apsidžiaugiau, na, galvoju gyvenama žvaigždė, o gal net planeta. Bet kaip teko įsitikinti, tai nebuvo rūkas iš vandens, o bjaurūs lipnūs gy-

vūnai, kažkuo primenantys mūsų amebas.

Negana to, kad jie buvo nepermato- mi, jie dar ir aplipo mano laivą ir užkimšo dujų išmetimo angas, todėl trukdė valdyti laivą. Įtkam aš skridau į tą bjaurią masę, pirmiau jos ne- ištyrusi?

Kai supratau, kad ko gero per tas "amebas" galiu palydėti galvą, Norėjau atsiplėšti, bet nesėkmin- gai. Visa laimė, kad gelbėjimosi liu- kas buvo dar ne "amebų" nasruose, puoliau prie savo mini raketos, nuspau- džiau mygtuką... ir žinoma ne tą. Dabar prie raketos teko laužtis žemišku būdu.

Kai įėjau pro ten esantį langelį, išvydau šydą ir supratau - brangi kiekviena sekundė. Galų gale, paspaudžiau avarinį myg- tuką ir mane iššovė į viršų. Štai Fu, net lengviau atsikvėpiau. Štai kaip būna, kai nori viską žinoti.

GERDA Š

APIE RAGANAS

Mano senelė pasakojo, kad kai ji dar buvo jauna mergina, pažinojusi dvi moteris, motiną ir dukterį, užsiimi- nėjančias raganavimu. Ragana - dukte vis pakėsi į senelės drauges, dėl to jai pasipasakodavusi, kaip jos raganaujančios. Sakiusi, kad jos abi su motina, kuri ją ir išmokė raganavimo, vieną kartą per metus, Joninių naktį, išsitepančios ko- kiais tai tepalais ir lekiančios į Satrijos kalne vykstantį visų ra- ganų sulėkimą. Ten jos verdančios savo raganišką valgį - iš sužydusių arba kaip žmonės sako, rasojančių rugių, prisikrėstų dulkelių košę, šokančios su šaudiniais kavalie- raičiais, kurių tą naktį irgi pri- lekia.

ST. SLIUŽINKO užrašyti senelės prisiminimai.

"Mes gavome rankraštį" Redakcija
Meringa et., Gerda Š., Rita B.
Saulės Vaikas Redakcijos
adresas: Joninių 9-40
Alytus 4580
Leidžia Alytės fontostekis kvi-
bas "Solidaris".